

WILLIOT

SWEDBERG

*»Det blir
gymmet i vinter«*

TEXT TOMMY FAGERBERG

När vi tittar tillbaka på säsongen 2021 är det en 17-årigs genombrott vi kommer att minnas. Williot Swedberg debuterade den 11 juli, mot slutet av säsongen var han nästan given i en startelva. Vi passade på att träffa den unge mannen medan chansen fortfarande finns.

Foto: Björn Qvarfordt

11 juli, 2021. Hammarby möter Degerfors IF hemma i den andra matchen efter att publikrestriktionerna lättats upp efter pandemin. 129 åskådare tillåts vara på plats. Det är med de siffrorna som grund riktigt bra drag på läkarna. I den 44:e minuten slår Darijan Bojanic en formidabel frispark i krysset. 1-0. Efteråt pränger han ut mot bänken för att fira. Bakom denna bänk sitter frisparksestradören Kennedy akircioglu som zoomas in på storbildsskärmen. Han ler stort och applåderar målet. Ett vackert och känslomässigt ögonblick. Men det är inte därför denna match kommer att bli ihågkommen. Folk minns knappt Bojanics frispark ingre när man pratar om den matchen. Det man pratar om kommer i stället att ske ungefär en halvtimme senare.

Williot Swedberg står på sidlinjen redo för inlägg. Bajen leder då med 2-1 och den nya tränaren Milos Milojevic väljer att byta in denna blott 17-åriga talang. Folk omkring på tribterna tittar med både hopp och rädsla på varandra. Ett par minuter senare har tveksamheterna dött. Då kommer denna junis transporterat bollen förbi ett antal motståndare bara för att sedan få tillbaka bollen och knorra in den i bortre. Eufori på Söderstadion. Vissa skrattar, andra faller en bit medan de flesta bara skriker ut sin lycka efter att de just bevittnat.

– Ja, jag hann knappt tänka efter att jag sköt. Det kändes som att hela laget hoppade på mig i den höga innan jag fattade vad som hänt. Jag trodde inte att jag skulle få spela ens. Främst med tanke på att jag spelat 90 minuter med ITFF dagen innan. Jag tänkte att jag kanske skulle få några minuter i matchen efter. Att jag är med i truppen i den här var mest som en ppmuntran. När sedan tränarlaget kallade på mig när jag värmdes upp så var det bara att dra på sig uppvärmningsvästen och hoppa in.

ad fick du för direktiv?

– Att spela enkelt när jag var felvänd och bara vända när jag var rättvänd. Det var typ bara det och så. Så det var bara att gå in och göra sitt bästa.

2019, P-15 landslaget. Foto: Bildbyrå.

Du som sett så många matcher med Hammarby på plats måste ju ha drömt om att göra just detta. Att kliva in på planen alltså. Hur var det?

– Man kan inte föreställa sig den känslan. Precis som du säger har jag drömt om det. Jag har som första minne någon träningsmatch mot HJK Helsingfors tror jag det var. På Söderstadion. Jag minns inte hur gammal jag var men rätt så liten. Men jag tyckte mycket om atmosfären och stämningen och det var ändå bara en försäsongsmatch. Men åter till din fråga, det var riktigt härligt att kliva in på planen. Jag vet inte hur jag ska beskriva det i ord. Det var en magisk känsla.

– Att jag lirat en hel match dagen innan kändes det ingenting av. Jag fick sådan energi av fansen och hela upplevelsen. Jag kände mig hur piggt som helst. Det var bara att köra.

Du ser så jänkla cool och avspänd ut när du spelar. Är du inte det minsta nervös?

– Nja, vissa säger att jag ser loj ut till och med. Men det är väl sådan jag är helt enkelt. Så länge jag minns har min pappa sagt åt mig att

det är bättre att försöka och misslyckas än att inte försöka alls. Det där verkar ha fastnat på mig. Jag försöker skaka av mig dåliga insatser så fort som möjligt. Som en misslyckad dribbling eller min första halvlek mot Elfsborg då jag tappar bollen och det resulterar i att de gör mål. Jag blev sedan utbytt i pausen. Det var tungt då men fotboll går alltid uppåt och neråt. Det är bara att fortsätta att försöka. Man får inte bli rädd och ängslig.

Har du spelat i Bajen i hela ditt liv?

– Nej, bara sedan jag var 7 år och Hammarby startade sin akademi. Jag bodde i Valencia i Spanien tills jag var 5 år så min moderklubb är spanska Godella CF. Sedan när vi flyttade till Sverige så spelade jag först i Sickla IF och Boo FF innan det blev Bajen. Jag skulle precis fylla 8 år när jag gick dit.

Williot Swedberg ger ett stabilt och ödmjukt intryck. Han återkommer ofta till att det gäller att inte flyga i väg. Att behålla fötterna på jorden. Han tackar nej till de flesta intervjuer han blir

11 juli 2021. Vilken drömdöb! Williot Swedberg skruvar in 3-1 till Bajen mot Degerfors IF efter bara några minuter på planen. Foto: Andreas L. Eriksson/Bildbyrå.

»Det är bättre att försöka och misslyckas än att inte försöka alls.«

tillfrågad om att göra på grund av just den anledningen. Som 17-åring kräver detta en stor integritet. I dagens samhälle där mycket handlar om att synas så mycket som möjligt i alla tänkbara forum väljer Williot ett motsatt vägval. Sin egen linje. Präglat av sina föräldrars mångåriga erfarenhet av det professionella fotbollslivet. Pappa Hasse och mamma Malin har tillsammans närmare 100 landskamper på sina CV:s.

Men när det kommer till att intervjuas av Supporttrarnas matchprogram rådde det dock inga tvivel alls. Det har han läst så många gånger genom åren att det var en självklarhet att tacka ja till. Han säger sig till och med vara lite stolt att få vara med.

Med familjens stora fotbollsintresse är det ändå intressant att hans storebror inte är det minsta intresserad. Han pluggar till psykolog

och har knappt sett en match live i hela sitt liv. För när nu. I och med lillbrorsans framgångar så har också han börjat besöka Hammarbys matcher. Dock säger Williot att han nog är mer imponerad av stämningen än av fotbollen.

Du är 17 bast. Jag tänker att det måste finnas lite behov av spontanfotboll kvar i dig? Händer det att du litar lite med polarna på kvällarna?

– Ja, på loven kör jag lite. Men under säsongen blir det inte så mycket. Då hänger vi mest som vilka tonåringar som helst. Spelar lite, kollar film och sådant. Jag kollar rätt mycket på fotboll också. Precis som pappa. Han är helt galen med sina fotbollsresor. Han har varit i över hundra länder och samlar på fotbollsarenor han besökt. Vi kan vara på vischan i vilket land som helst. Alltid hittar han någon match i

vilken division som helst att kolla på (skratt).
Vilka håller du på då?

– Det är Valencia eftersom jag bott där och är let lag sett jag flest matcher med. Men vi kollade även mycket på Levante som är från Valencia och Villarreal som är från samma region. Det är den spanska fotbollen jag ser mest på. Allsvenskan ser jag också lite på men inte lika mycket sedan jag kom med i A-laget. Det kan inte låter konstigt. Jag vet inte varför det blivit så. Kanske för att få lite distans bara.

Vågog man slå av i ditt sätt att spela fotboll är att du liksom flyter fram på planen. Med en jälvklarhet att hela tiden vara i rörelse. Vilken kulle du säga är din största talang?

– Oj, sådant är ju skönare när någon annan äger det. Det är svårt att bedöma själv. Ett tag var jag mest känd för att vara en riktig kämpe. Jag har spelat på alla positioner genom åren. Nästan samtliga spelare som kommer fram nuörtiden har bra teknik men jag vill nog säga att let är en av dem. Speluppfattningen är också kejt. Det jag måste jobba mer med är att förättra min fysik. I vinter kommer jag få det tufft gymmet.

FEM SNABBA:

Musik: Pop, kallas det väl? Post Malone är en favorit.

Film: Blandat. "Nyckeln till frihet" om jag måste välja bara en.

Bästa fotbollsminnet: Målet mot Degerfors. Innan det var det segern i Gothia Cup när jag var 11 år.

Andra sporter: Jag har testat många andra men fotbollen slog ut alla.

Utbildning: Jag går i gymnasiet men jag hinner inte vara där så ofta.

Du måste vara rätt nöjd med den speltid du fått hittills i år, va?

– Ja, verkligen. Milos har gett mig jättemycket förtroende. Alltså, det är inte vem som helst som gör det han har gjort. Att kasta in en 17-åring i så viktiga matcher. Det måste man ge honom. Poängmässigt har det i alla fall gått bättre ju högre jag spelat. Jag gjorde bara ett mål i HTFF under vårsäsongen. I A-laget har jag gjort två mål, en assist och fixat två straffar. Men det är inte bara poängligan som räknas. Lika lite som det alltid är den starkaste som vinner en närkamp. Det viktigaste är att alltid göra det som gynnar laget bäst. Jag vet att det låter klyschigt. Lika klyschigt som att alla spelare säger att det bara är Hammarby som gäller när man frågar om framtiden. Men jag tror det verkligen är så. Det gäller nog på de flesta jobb. Du måste prestera där du är för att komma vidare någonstans. Just nu är det bara att föra upp Hammarby i tabellen som gäller. Vi vet att vi är bättre än där vi ligger just nu.

Men visst måste det påverka dig, åtminstone en smula, när det står om att klubbar som Barcelona och Ajax visat intresse för dig?

– Det är smickrande såklart men det är inget som påverkar mig. Så länge ingenting är konkret så kan det egentligen bara störa mig. Det är jättelätt att tappa fokus om man börjar tänka på annat. Det kan hända vad som helst. Man har ingen aning. Det är bara att njuta av stunden och att saker rullar på som de gör just nu. ■

Williot Swedberg

Ålder: 17 år. **Bor:** Nacka.

Moderklubb: Godella CF (Spanien). Hammarby från 7-årsåldern.

Kontraktslängd: Juli 2024.

Klubbar i karriären: 2020– Hammarby (inklusive lån till IK Frej och Hammarby TFF).